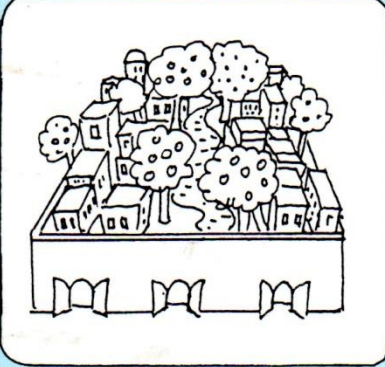
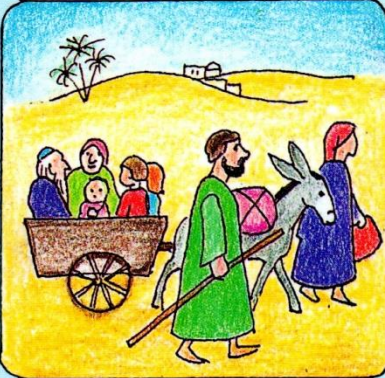

Heb je wel gehoord...

Bijbelse verhalen van alledag voor kinderen van nu
Mies Westera-Franke & Bette Westera

**Een heel
eind van
huis
8 jaar**

geschreven door:
Mies Westera-Franke
geïllustreerd door:
Loes van der Mark
uitgegeven door:
NARRATIO

Heb je wel gehoord...

Bijbelse verhalen van alledag voor kinderen van nu
Mies Westera-Franke & Bette Westera

Een heel eind van huis
8 jaar

Geschreven door:
Mies Westera Franke
Geïllustreerd door:
Loes van der Mark
uitgegeven door:
Narratio

CIP-gegevens Koninklijke Bibliotheek, Den Haag
doelgroep: ouders, kindernevendienstleiding, basisscholen.
trefwoord: kinderbijbel

ISBN 90 5263 0410

©1991 uitgeverij NARRATIO

Postbus 1006, 4200 CA Gorinchem tel. 0183-628188

Niets uit deze uitgave mag verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever:

muziek: ©Rien Westera

drukwerk: Haveka, Alblasterdam

omslag: Signaal, Breda

afwerking: Boekbinderij Abbringh, Groningen

Heb je wel gehoord...

Bijbels verhalen zijn verhalen die ons God en onszelf leren kennen.

Wij willen ze doorvertellen aan onze kinderen omdat we het belangrijk vinden dat ook zij God en zichzelf leren kennen.

Het geloof kunnen wij hun niet leren, dat moeten ze zelf ontdekken.

Wij kunnen hen wel helpen op hun ontdekkingsreis.

We kunnen proberen hun duidelijk te maken wat mensen die met God leven beweegt.

We kunnen hun ook helpen zich open te stellen voor de geloofs- en gevoelswaarde van de bijbel.

Dat is wat we met deze serie beogen.

(zie ook de verantwoording op pagina 163-165)

We doen dat door hun verhalen, gedichtjes, liedjes en spelletjes aan te reiken die hen heel dicht bij de bijbelse verhalen brengen. En door de bijbelse verhalen zo te vertellen, dat duidelijk wordt dat het verhalen zijn die heel dicht bij de kinderen staan. Kortom: door bijbelse verhalen te beschouwen als *verhalen van alledag voor kinderen van nu*.

Een heel eind van huis

Een koning geeft zich over

Wat is dat daar in de verte? Het is donker en beweegt. Er omheen zie je een stofwolk. Het lijkt wel of het dichterbij komt. Ja, nu kun je het zien: het zijn soldaten! Sommige lopen, andere zitten op paarden, En er zijn ook wagens die door paarden worden getrokken.

Het is van het leger van koning Nebukadnessar. Het komt uit Babel en het is op mars naar Jeruzalem. Jeruzalem is de hoofdstad van het kleine landje Juda. Als de soldaten dicht bij de stad zijn aangekomen, splitst het leger zich in tweeën: de ene helft gaat naar links, de andere naar rechts. Beide troepen marcheren langs de stadsmuur. Als ze elkaar weer tegen komen, houden ze halt. De ruiters klimmen van hun paarden. Wat gaan ze nu doen? Ze sjouwen met hout en stenen. Ze bouwen een wal rondom de stad. Achter de wal zetten ze tenten op.

Als de inwoners van Jeruzalem de soldaten zien, schrikken ze. 'Onze stad is omsingeld!' roepen ze. Dat zijn natuurlijk de sterke legers van Babel; ze zullen onze stad innemen! En dan- dan worden we allemaal meegenomen naar Babel. Dat is immers ook gebeurd met de mensen uit ons buurland, uit Israël. Die zijn door de legers van Assyrië meegenomen. En nooit hebben we meer iets van en gehoord.'

De mensen van Jeruzalem lopen naar buiten. Ze klimmen op de muur die om de stad is gebouwd en kijken angstig naar de vreemde soldaten. Die blijven daar maar, alsof ze aan het kamperen zijn. En ze laten niemand door. Geen mens mag de stad in en geen mens mag de stad uit.

En dan, op een dag – dan komt de koning van Babel, koning Nebukadnessar, zelf naar Jeruzalem. Hij stuurt een boodschapper naar koning Jojakin van Juda. De boodschapper zegt: 'Dit zegt Nebukadnessar de grote koning: Geef je over, anders blijven we hier heel lang kamperen. Net zolang tot al het eten in jullie stad op is. Dan komen we de stad binnen en we steken de tempel van jullie God in brand. En we slaan de muren van Jeruzalem in puin. We doden alle mannen en de vrouwen nemen we mee. Dat zegt Nebukadnessar, de grote koning!' Wat worden de mensen bang als ze dat horen! Koning Jojakin ook. Wat moet hij doen? Vechten tegen dat grote machtige leger? Dat kunnen zijn soldaten nooit winnen. Er zullen alleen maar heel veel mensen gedood worden. En Jeruzalem, de stad van God, zal worden vernield. 'Nee,' denkt de koning, 'dat mag niet gebeuren!' En hij antwoordt de boden van Nebukadnessar: 'Ik geef me over. Je mag mij, mijn familie en mijn officieren gevangen nemen. Als je het volk en de stad maar spaart.' Dan neemt Nebukadnessar de koning van Juda mee naar Babel. En niet alleen de koning, ook alle soldaten moeten mee en alle mannen die wapens kunnen smeden. En de Babyloniërs halen veel goud en zilver uit de tempel en nemen het mee naar hun land. Maar de tempel zelf laten ze staan en de stad vernietigen ze niet. Dan stelt Nebukadnessar een nieuwe koning aan over Juda. Sedekia heet hij. Hij is een oom van koning Jojakin.

Ko - ning van Ba - bel, je bent al zo mach - tig! Waarom stuur jij sol - da - ten op pad? Je

land is groot, je pa - leis is zo prach - tig! Waar - om be - le - ger je on - ze stad?

Koning, waarom ga je oorlog beginnen?
 Waarom nog rijker, waarom zo groot?
 Waarom wil jij ieder land overwinnen?
 Moeten er daarom soldaten dood?

Koning, ach koning, zeg luister eens even,
 wees toch een koning zoals het moet!
 Laat toch de mensen in vrede leven.
 Wees toch een herder, dan ben je goed!

Je hebt vast wel een ruzie gehad met je broertje of zusje of met een vriendje of vriendinnetje. Waar ging die ruzie over? Hadden jullie het ook zonder ruzie kunnen oplossen? Hoe dan?

In sommige landen is oorlog. Kun je zulke landen noemen? Weet je waarom de mensen daar vechten? Vul in het gebed de namen van die landen in

Lieve God
kinderen maken wel eens ruzie
ze willen de baas spelen over elkaar
ze willen hebben wat van een ander is
wij ook
God, wilt u ons vergeven als we zo doen
en wilt u ons helpen om lief voor elkaar te zijn
wij bidden voor de landen waar oorlog is
 voor

voor de mensen en de kinderen die daar wonen
voor de regering in die landen
dat ze toch proberen
vrede te sluiten
en gelukkig te leven
met elkaar
 amen

O Oppassen

Op hun knieën zitten Keesjan en Saartje bij het tafeltje dat voor het raam staat. 'Pietpiet, pietpiet!' roept Keesjan en Saartje tikt met haar vinger tegen het gaas van de kooi. De vogeltjes in de kooi wippen op de stokjes heen en weer. Vier zijn het er. Eén is geel, één groen, de derde heeft een blauw kuifje en dan is er nog een met een mooie lange staart met rose en witte veertjes. Vooral het geeltje kan prachtig zingen met lange hoge trillers. Meestal zitten ze samen in hun kooi, maar soms mogen ze even vrij in de kamer. Dan vliegen ze hoog langs het plafond, trippelen over de tafel en zitten in de grote plant die in de hoek van de kamer staat. Maar dat mag alleen als Klein en Dapper, de twee poezen buiten spelen. Opeens zien Keesjan en Saartje aan de andere kant van het raam een gezicht. Het is Ria, hun buurmeisje. Gauw loopt Saartje naar de deur om Ria binnen te laten. Nu zitten ze met hun drieën te kijken. Daar komt vader binnen. 'Jongens,' zegt hij, 'ik moet even weg, ik ben vergeten vlees en groente te halen.' Hij kijkt naar Keesjan. 'Jij bent de oudste,' zegt hij, 'pas goed op het huis. En op Saartje en Ria en op de dieren'. 'Ja hoor!' zegt Keesjan. 'Dag!' 'Dag!' zegt vader. 'Ik zal wat zaadjes halen,' zegt Saartje. 'Kunnen ze echt vliegen!' vraagt Ria. 'Ja,' zegt Keesjan. 'Ze kunnen heel hoog vliegen. Wel tot het plafond. Wil je 't zien? hij draait aan het knopje dat aan het deurtje van de kooi zit. 'Niet doen!' roept Saartje verschrikt. 'Dat mag niet!' Klein en Dapper zijn binnen.' Keesjan kijkt naar de twee poezen. Ze liggen gezellig tegen elkaar aan op de bank. 'Toemaar', zegt Ria 'ze slapen. Doe maar open.' 'Even,' zegt Keesjan en hij doet het deurtje open. Saartje wil hem tegenhouden, maar Keesjan duwt haar weg: 'Ik moet oppassen, dus ik ben de baas!' Achter elkaar wippen de vogeltjes uit hun huisje. 'Prprpr', zegt Geeltje en vliegt naar boven in het gordijn. 'Piewiewie,' zegt Groentje en landt op de grote plant. Dan richt Klein haar kopje op. Ze gaat rechtop zitten. Dapper wordt ook wakker. Met een grote sprong zit ze plotseling op de tafel.

Ze kijkt omhoog: daar op de lamp zit Kuifje. En dan ... rinkeldekinkel daar komt de kamp met Dapper en al naar beneden. Alle glazen kaarsjes zijn in wel honderd stukjes! Keesjan wordt rood. Ria begint te huilen. 'Help!' gilt Saartje, 'Klein heeft Groentje!' Ze rent op de poes af maar die verdwijnt vlug met het vogeltje onder de bank. O, nu heeft Dapper Geeltje te pakken! Ze kruipt ermee achter de t.v. kast. Maar waar zijn Kuifje en Staart? Van boven klinkt een angstig gepiep. Kuifje zit op het gordijn en Staart – Staart is in het kooitje gevluht. Keesjan doet vlug het klepje dicht. Dan gaat de deur open. Daar is vader. 'Wat is hier gebeurd!?' roept hij. Niemand zegt iets. 'Nou?' vraagt vader streng. Dan vertelt Keesjan dat hij de kooi eventjes open wilde doen. 'Alleen maar heel héél even,' zegt hij. 'Je weet best dat het niet mag,' zegt vader. 'Maar ik moest toch oppassen? Dan ben ik toch de baas!' Nu wordt vader heel boos. Hij pakt Keesjan bij zijn arm en duwt hem de kamer uit, naar de trap. 'Ga jij maar naar je kamers,' zegt hij, 'en blijf daar vandaag. Zo'n oppasser kunnen we niet gebruiken!'

O

Zoek Keesjan, Saartje, Ria, Klein en Dapper, de vogels. Je kunt de plaat ook kleuren.

Wie is de baas?

Sedekia is nu wel koning, maar hij is niet echt de baas. Hij is eigenlijk onderkoning De echte koning is Nebukadnessar. Hij vertelt Sedekia wat hij wel en niet mag doen. Ook moet Sedekia belasting betalen aan Nebukadnessar. 'Bah!' denkt Sedekia. 'Wat heb je er nou aan om zo koning te zijn! eigenlijk heb ik niks te vertellen.' Hij vindt ook dat koning Nebukadnessar veel te veel geld wil hebben. Hij roept zijn raadgevers. 'Vertel eens,' zegt hij, 'ben ik koning of niet?' De raadgevers buigen. 'Zeker majesteit,' zeggen ze. 'Ben ik baas of niet?' 'Natuurlijk majesteit!' 'Moet ik dan doen wat Nebukadnessar zegt?' Het is even stil. 'Nou?' zegt de koning. 'Jullie zijn toch mijn vrienden? Geef me dan eens raad.' Dan staat Chananja op. Chananja is een profeet. Een profeet is iemand die mensen raad geeft. Hij vertelt hun wat ze het beste kunnen doen als ze een moeilijke vraag hebben. Chananja woont in het paleis van Sedekia, hij is een van Sedekia's dienaren. Hij eet ook bij de koning. ZO verdient hij zijn brood met profeet zijn. Hij is een broodprofeet. 'Majesteit,' zegt Chananja, 'zoals altijd hebt u gelijk. Ik geloof vast dat God wil dat u alleen de baas bent. Belasting betalen aan Nebukadnessar? Welnee! Nebukadnessar zal u belasting betalen. Hij brengt al het goud en zilver dat hij uit de tempel gehaald heeft terug, u zult het zien. Uw neef Jojakin komt ook terug en al gauw ook. Dat duurt geen twee jaar meer!' Chananja buigt nog een keer heel diep. Koning Sedekia glimlacht. 'Goedzo Chananja,' zegt hij. 'Zo mag ik het horen! Jij bent nog eens een profeet!'

Je hebt vast wel een heel goede vriend of vriendin. Vraag je die wel eens om raad? Als jij iets van plan bent en je vriend zegt: 'Niet doen, dat is stom!' luister je dan? Of word je boos? Als je vriend alles wat je doet, goed vindt en altijd zegt dat je gelijk hebt, is het dan een echte vriend?

In ons land is een koningin. Zij is niet de baas, ze regeert samen met de ministers. Minister betekent: dienaar. Van wie zijn de ministers dienaar, van de Koningin of van het Nederlandse Volk? Zijn er ook landen waar maar één man of vrouw de baas is? Wat vind je beter? Is er bij jullie thuis iemand de baas?

Jezus zegt:

Jullie weten wat de mensen doen die de volken besturen: over ze heersen. En je weet wat de grote heren doen: macht over ze uitoefenen. Nee, als iemand van jullie de grootste wil zijn, moet hij jullie dienen. En als iemand van jullie de eerste plaats wil innemen, moet hij voor jullie het slavenwerk doen. Neem een voorbeeld aan de Mensenzoon: hij is niet gekomen om zich te laten dienen, maar om zelf te dienen.

Matth. 20:25-28

Wie is de mensenzoon?